

[Skatteministeren]

besluttet, at referencegruppen og forenkling-udvalget fremover skulle inddrages i arbejdet med udmøntningen af den del af kommuneaftalen, der vedrører besparelsen på 2.000 årsværk gennem regelforenkling på skatteområdet.

På denne baggrund blev der iværksat nye forenklingsprojekter på områder, der skønnedes særligt ressourcekrævende for de kommunale og statslige skattemyndigheder. Endvidere blev det besluttet at videreføre de projekter, der beskæftigede sig med områder, hvor forenklingforslag forudsås at kunne medføre besparelser af en vis størrelse.

I henhold til kommuneaftalen sker fastlæggelsen af de administrative konsekvenser for kommunerne af gennemførte og realiserede afbureaukratiserings- og regelforenklingstiltag ved årlige forhandlinger mellem Skatteministeriet, Kommunernes Landsforening og Frederiksberg og Københavns Kommuner – de såkaldte DUT-forhandlinger.

4.2 Gennemførte og realiserede forenklinger i 1989-90.

4.2.1 Forenklingsspakke I.

I efteråret 1989 blev der fremsat 4 lovforslag, som blev lanceret under samlebetegnelsen forenklingsspakke I. Forenklingsspakken, der blev vedtaget af Folketinget i december 1989, var det første led i en systematisk forenkling og afbureaukratisering med henblik på at gøre skattelovgivningen mere overskuelig og dermed forbedre skatteydernes retssikkerhed og lette administrationen i de kommunale og statslige skatteforvaltninger.

Pakken indeholdt som nævnt 4 selvstændige love, der omhandlede følgende områder:

- a. Forenkling af lejeværdireglerne, som bl.a. medførte en væsentlig forenkling af lejeværdiberegningen for en- og tofamiliehuse i de situationer, hvor der er sket tilbygning eller nybygning.
- b. Forenkling af dispensationsbestemmelser m.v., hvorved praksis lovfæstedes i nogle af de dispensationsbestemmelser, der er baseret på en så fast praksis, at ansøgningsproceduren alene virker som et besværligt og overflødigt led. Desuden ophævedes en række dispensationsbestemmelser, som ikke eller kun i ringe grad har været anvendt i praksis.

- c. Fælles retningslinier for eftergivelse og hændelse på hele Skatteministeriets område. Reglerne bygger på konkurslovens regler om gældssanering og sikrer, at told- og skattevæsenets praksis kan tilpasses skifteretternes praksis.

- d. Afskaffelse af godkendelsesproceduren vedrørende sociale fonde. En tilsvarende godkendelse foretages fra 1. januar 1985 af fondsmyndighederne, og loven bevirkede, at den overflødige skattemæssige godkendelsesprocedure nu er fjernet.

Under ét medførte forenklingsspakken med virkning fra 1990 mærkbare administrative lettelse i både de statslige og især de kommunale skatteforvaltninger.

4.2.2 Anpartsindgrebet.

Folketinget vedtog i juni 1989 et lovforslag, hvorefter indkomst fra anpartsvirksomheder, der anskaffes efter den 12. maj 1989, bliver beskattet som kapitalindkomst. Lovændringen havde baggrund i en aftale mellem den daværende KVR-regering og Socialdemokratiet om at fjerne de skattemæssige fordele ved investering i anpart.

Administrativt bevirkede indgrebet med virkning fra 1990 betydelige lettelse for først og fremmest de kommunale skattemyndigheder. Dette skyldes bl.a. indførelsen af et fælles skatteregnskab for hovedparten af anpartshaverne.

4.2.3 Ophævelse af forbrugsrenteafgiften.

Som et led i finanslovsforliget for 1990 vedtog Folketinget i december 1989 at ophæve forbrugsrenteafgiften fra og med 1988.

Hermed bortfaldt et kompliceret og vanskeligt administrerbart regelsæt, hvilket betød administrative lettelse for såvel skattemyndighederne, pengeinstitutter og finansieringsselskaber m.fl. som de berørte skatteydere.

4.3 Status over opnåede personalebesparelser i 1990.

4.3.1 Staten.

Som nævnt i afsnit 3.2 indgik den daværende KVR-regering den 4. april 1990 en aftale med Fremskridtspartiet og Kristeligt Folkeparti om reduktion af personalestyrken i Skatteministeriet med 1.450 årsværk i perioden fra primo 1988 til ultimo 1993.